

«то толко искренно желаехъ. Сынъ Ми ще да Мя за-
«мъни. Ща да мола Бога да Го благослови на тешко
«то поприще на кое то вступа, и да Го сподоби да
«утвърди Россія на твърдо основаніе страха Божія, като
«и даде да довърши вътрешно то нейно устройство и
«като отбива всъкаква вънкашна опасность. — *На тя*
«Господи уповахомъ; да не постыдимся во вѣки!»

«Моля (ст. 34 и послѣдня) всички те кои то Са
«Мя любили, да ся молятъ за успокоеніе то на Моя
«та душа, коя то предавамъ Милосердному Богу, съ
«твърда надежда на Негова та Благость, и предавамъ
«ся съ покорность на Негова та воля. — Аминь.»

Въ отдѣлна та при завѣщаніе то записка, послѣ
расположеніе то на нѣкои иконы, кои то са соединени
съ особено воспоминаніе, Государь назначава на Чле-
нове те отъ Свой-атъ Августѣйшій Домъ и на различни
частны лица, въ това число и на комнатны те Си слу-
жители подарки, отъ вещи те *) кои то Му принадлежеха.
Тъ са готово всички те отъ малка важность въ цѣна
та. Той знаеше, чи тья нѣща были драгоцѣнны или
безцѣнны по вътрешно то достоинство, ще да бж-
дать драгоцѣнны за оныя, кои то ги получаютъ, така
да речемъ, още изъ Государска рѣчка, ако бы и после
Негова та смърть было. Въ заключеніе то на тая за-
писка Той *моли настоятелно да ся заповѣда да ся*
направи погребеніе то Му колко то е възможно по-
просто, и да ся скжеи время то на трауръ-атъ, а уедно

*) Отъ нѣща та.